

तेन, न वैगुण्यम् । एवं प्रयत्नक्रमस्य गुणभावो यत्नः, तत्र अर्थेन स एवाश्रयितव्यः । यथा “जाते वरं ददाति, जातमञ्जलिना गृह्णाति जातमभिप्राणति”-इति अर्थात् पूर्वमभिप्राणितव्यम् ततः अञ्जलिना गृहीतरूपः, ततो वरोदेयः-इति, तथा विमोक्तः पूर्वमन्त्रातः, पश्चात्तद्व्योमः, अर्थात् विपरीतः कार्यः । याज्यानुवाक्ये तु विपर्ययेण आम्नाते, विपर्ययेण कर्त्तव्ये, न यत्नं पाठक्रमोमीयते, यतो देवतं पल्लवणाणां तु वाक्पाठः, प्रदानार्था याज्या, “अग्निहोतस् जुहोति”-इति पूर्वमन्त्रातम्, “आदनं पचति”-इति पश्चात्, असम्भवात् पूर्वमादनः पक्तव्यः । प्रैषप्रैषार्थौ तु विपर्ययेण आम्नातौ, तौ च विपर्ययेण कर्त्तव्यौ भाष्यम्

“अनियमोऽन्यत्र” ३ सू०

अन्यस्मिन् विषये क्रमस्य नियमो नास्ति, यथा दर्शपूर्णमासयोर्याजनानां प्रयाजानुसन्वणादीनाम् नानाशाखान्तरसमाप्तातानाम् “वसन्तस्मृत्याम् ग्रीष्माग्नि”-इत्येवमादीनाम्, “एको धर्मः-इत्येवमादीनाञ्च” भा०

“क्रमेण वा नियामकता कृत्वे कृत्वे तद्गुणत्वात्” ४ सू०
“दर्शपूर्णमासयोराम्नातम्”-सन्निधौ यजति तनूनपातं यजति इडो यजति बर्हिर्यजति स्वाहाकारं यजति-इति । तत्र संशयः-किम् अनियतेनैव क्रमेण एषाम् अनुष्ठानम् ? उत यः पाठक्रमः स एव नियस्येत ?-इति । किंप्राप्तम् ?-नियमकारिणः शास्त्रस्याभावात् अनियमः-इति । एवं प्राप्ते ब्रूमः-क्रमेण, एव नियस्येत एकस्मिन् कृतौ-इति । कुतः ? तद्गुणत्वात्, तद्गुणत्वं हि गम्यते पदार्थानाम्, यथा, स्नायात् अनुलिम्पेत्, भुञ्जीत-इति च क्रमेण अनुष्ठानम् अवगम्यते, याक्त्रात् पदार्थानाम्, यथा चाट्टार्थेषु उपदिश्यमानेषु, कश्चित् ब्रूयात्, “देवाय धूपो देयः पुण्याण्यवकृतिव्यानि चन्द्रेनानुलेप्यः उपहारोऽस्मै उपहर्तव्यः” एवं कृते देवस्तुप्तिः-इति, तमनः प्रतिब्रूते, नैतदेवं, न प्रथमं धूपो दातव्यः, प्रथमं पुण्याणि अवकृतिव्यानि-इति, एवं मनःप्रते-धूपदानस्य प्राथम्यम् अनेन उक्तम्-इति । तस्मात् वाचनिक एषाम् एष क्रमः-इति भा०

“अशाब्द इति चेत्, शाब्दाकप्रशब्दत्वात् । ५ सू०

इति चेत्, पश्यसि, “अथैवं गम्यमाने अशाब्दः एव क्रमः । कथं ? पदार्थपूर्वको वाक्प्रार्थः पदेभ्यश्च पद्याय एव अवगम्यते न क्रमः । तस्मात् एतदेवं, यदि

पदार्थानाम् समूहस्य अक्षरं प्रत्यायकम् अर्थस्य स्यात्, न तु समुदायः प्रत्यायकः-इत्युक्तं “तद्गुणानां क्रियार्थेन समाम्नायः” (१११२५ अ०)-इत्यत्र । तस्मात् क्रमस्य वाचकशब्दाभावात् व्यामोह एष क्रमोऽवगम्यते । एवं चापूर्वसत्तिरनुग्रहीयते, इतरथा सापि विप्रलम्भेत वटीयन्त इव । दर्शयिष्यति च, “हृदयम्याघ्रेऽवद्यति, अथ जिह्वायाः, अथ वक्षसः-इति । यदि नियामकः पाठक्रमः ततो न विधातव्यपेतत नियामके हि पाठक्रमे पाठक्रमात् एव प्राप्तव्यम्” भा०

“अर्थकृते यानुमानं स्यात्, कृत्वे कृत्वे परार्थत्वात् स्वेन त्वर्थेन सन्वन्धः, तस्मात्तद्व्यवहारश्च” ६ सू०

“एकस्मिन् कृतावेकत्वात् कर्तुः, अनेकस्मिन् पदार्थेऽर्थकृतत्वात् क्रमस्य, तत्र एष एव क्रमो नियम्येतानुमानेन । कुतः ? परार्थत्वात् वेदस्य, परार्थो हि वेदो वदयत् अनेन शक्यते कर्तुम्, तस्मै-तस्मै प्रयोजनाय एष समाम्नायते, शक्यते च अनेन पदार्थो विधातुम्, शक्यते च क्रियाकाले प्रतिपत्तुम् । तस्मात् वेदः पदार्थाश्च विधातुम् उपादेयः, क्रियाकाले च प्रतिपत्तुम्, न शक्यते विशेषः-विधातुमये समाम्नायते, न प्रतिपत्तुम्-इति, अवगम्यमाने विशेषे उभयार्थम् उपादीयते-इति गम्यते । प्रतिपत्तुं च अनेन क्रमेण शक्यते, नान्येन, अत एव च ज्ञात्वा पाठक्रममाचारे, विनष्ट-इत्युच्यते, इतरथा हि यत् यस्य प्रयोजनं, तस्मिन् निर्वर्त्यमाने एव किं नष्टं स्यात्, अष्टकं कल्प्येत, तच्च अन्यायं दृष्टे सति । तस्मात् रुशब्दः क्रमः-य एष पदार्थानां वाचकः शब्दः स एव क्रमस्यापि” भा०

“तथा चान्यार्थदर्शनम्” ७ सू०

“एवं च अन्यार्थं दर्शयति, “व्यत्यस्तस्मृत्या उपदधाति” ।

“व्यत्यस्तं धोडुशिनं शंसति”, “आश्विनो दशमो गृह्णते तं तृतीयं जुहोति”-इति, यदि अनियमेन उपधानं शंसनं च, व्यत्यस्तवचनम् अनर्थकं स्यात्, न हि कश्चित् व्यत्यस्तः-इति । तथा आश्विनस्य तृतीयस्य होमानुवादो न अवकल्पेत, यदि पाठक्रमेण नियमः-इति । तथा-“अभिचरता प्रतिलोमं होतव्यम्” प्राणानेव अस्य प्रतीचः प्रतियेति-इति कश्चित् प्रतिलोमं विदवदनुलोमं दर्शयति, तदुपपद्यते, यदि पाठक्रमेण प्रयोगः, इतरथा, सर्वमनुलोमं स्यात् प्रतिलोमदर्शनं नोपपद्येत ! तथा “चतुर्थोत्तमयोः प्रतिरुमानयति”-इति, उक्तं सति,